

În comuna Victoria, județul Brăila, populația este de 3323 locuitori, conform ultimului recensământ din anul 2022, împărțită astfel:

- **COMUNA VICTORIA : PERSOANE DE SEX FEMININ - 944**
PERSOANE DE SEX MASCULIN – 1011

- **SATUL MIHAI BRAVU : PERSOANE DE SEX FEMININ - 659**
PERSOANE DE SEX MASCULIN – 709

Din totalul de 3323 de locuitori, aproximativ 115 de persoane sunt de etnie romă. Comunitatea este dispersată pe raza întregii comunități și este formată din două neamuri de romi, spoitori, predominanți fiind vătrașii.

Pe raza administrativă a comunei Victoria sunt aproximativ 115 persoane ce aparțin persoanelor de etnie romă. Locuințele sunt construite majoritatea din BCA sau paiantă și acoperite (învelite) cu tablă. Acestea sunt formate în general din 2-3 camere și anexe, iar gradul de confort putem spune că este satisfăcător-bun. Toate locuințele sunt racordate la rețeaua de electricitate, rețeaua de apă potabilă, salubritate iar în viitorul apropiat vor beneficia și de canalizare. În ceea ce privește încălzirea casei, aceasta se face cu ajutorul sobelor pe lemne. Condițiile de igienă ale locuințelor sunt bune și foarte bune.

Majoritatea persoanelor de etnie romă apte de muncă, obțin venituri atât din prestații sociale (venitul minim de incluziune, ajutorul de incluziune, alocația pentru familia cu copii, indemnizația pentru creștere copil) cât și din venituri ocazionale. Aceștia merg la muncă cu ziua, la diverși cetățeni români din comună dar și din alte părți.

Având în vedere cele prezentate mai sus, menționez că până în prezent nu am avut cazuri de discriminare în școală. nu au fost întâmpinate conflicte sau alte cazuri antirome generatoare de discursuri la ură sau infracțiuni.

Copiii de etnie romă înscriși la grădiniță și școală în anul curent 2023-2024, au rezultate obținute bune și foarte bune datorită implicării acestora, a profesorilor, dar și a familiilor. Referitor la relația de comunicare dintre instituțiile publice, cadrele didactice și persoanele de etnie romă, este una foarte strânsă în legătură cu absolut orice ce întâmplă.

Comunitatea de etnie romă din comuna Victoria, este bine dezvoltată, atât în ceea ce privește modul de viață, conviețuire, gospodărie cât și relațiile din jur cu ceilalți vecini/consăteni/prieteni.

NR. COPII DE ETNIE ROMĂ CU VÂRSTA CUPRINSĂ ÎNTRE 0-14 ANI – 6

NR. COPII DE ETNIE ROMĂ CU VÂRSTA CUPRINSĂ ÎNTRE 14-18 ANI – 6

NR. COPII DE ETNIE ROMĂ ÎNSCRIȘI LA GRĂDINIȚĂ - 10

NR. COPII DE ETNIE ROMĂ ÎNSCRIȘI LA ȘCOALĂ – 30

NR. COPII DE ETNIE ROMĂ ÎNSCRIȘI LA LICEU / ȘCOALĂ PROFESIONALĂ – 5

NR. COPII DE ETNIE ROMĂ CARE AU ABANDONAT ȘCOALA – 3

MODALITĂȚI DE COMBATERE A DISCRIMINĂRII ÎN EDUCAȚIE

Fiecărui copil trebuie să i se asigure toate drepturile, fără deosebire de rasă, culoare, gen, limbă, religie, opinii politice sau de altă natură, origine etnică sau socială, avere, dizabilitate, naștere sau alt statut al său, al părinților săi sau al tuturilor săi legali. Adeseori, însă, acești copii sunt discriminați și drepturile lor sunt încălcate.

Legislația și acordurile internaționale susțin punctul de vedere conform căruia segregarea impusă în educație este o violare a drepturilor fundamentale ale copiilor și tinerilor.

O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învățământului românesc este aceea de democratizare și egalizare a șanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înființată și școala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educației.

Educația incluzivă înseamnă că toți copiii și tinerii învață împreună în structuri obișnuite ale învățământului preșcolar, școlar și superior. Incluziunea implică ca toți copiii să participe în viața și activitățile școlii, indiferent de nevoile pe care le au.

În sensul cel mai general, discriminarea este înțeleasă ca un tratament favorabil sau defavorabil în relație cu o persoană, datorat apartenenței acelei persoane la un anumit grup, clasă sau categorie socială. Caracteristicile care atrag tratamentul discriminatoriu conducând la excluziune, sunt asociate și marchează apartenența indivizilor la anumite grupuri sau categorii sociale considerate indezirabile.

Conceptul de discriminare se referă la tratamentul necorespunzător și potențial nedrept al indivizilor, datorat apartenenței lor de grup. Discriminarea înseamnă atât tratament explicit negativ față de membrii unui grup, cât și tratament mai puțin favorabil decât față de membrii unui alt grup, în contexte similare. Conform Ordonanței nr. 137/2001, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, discriminarea reprezintă orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Cu alte cuvinte, discriminarea este o acțiune care presupune un tratament diferit, nedrept față de persoane din cauza apartenenței lor la un anumit grup social. Există mai multe forme de comportamente discriminatorii, dar toate au în comun faptul că implică o anumită formă de excludere sau de respingere.

Discriminarea reprezintă adoptarea unui comportament în acord cu stereotipurile și prejudecățile individuale și presupune un tratament diferit aplicat indivizilor sau grupurilor pe baza apartenenței lor etnice, rasiale, religioase, sexuale, politice, de clasă etc. Termenul este folosit pentru a descrie acțiunea unei majorități dominante în raport cu o minoritate dominată și implică un prejudiciu adus unei persoane sau unui grup. Deși în toate societățile democratice orice formă de discriminare este interzisă, din păcate, în realitate discriminarea este practică atât de indivizi, cât și de instituții: companii, școli, spitale, primării, guvern. Acest lucru se întâmplă deoarece, așa cum am văzut, discriminarea este fundamentată pe stereotipurile și prejudecățile pe care le avem, iar acestea nu sunt întotdeauna conștientizate.

Toti oamenii au drepturi egale, iar în momentul în care cineva se folosește de un criteriu nerelevant pentru a limita aceste drepturi unei categorii de oameni, acea persoană comite un act de discriminare. Exemple de discriminare sunt multe și pot părea probleme mărunte. În fond, ce importanță are dacă unei fetite de etnie rromă nu îi este permisă înscrierea la școală sau este înscrisă la o clasă formată numai din elevi rromi sau cu cerințe educative speciale? Cu ce ne afectează pe noi problemele întâmpinate de persoanele respective? Problema e că dacă acceptăm asemenea comportamente discriminatorii, mai devreme sau mai târziu, se va răsfrânge și asupra noastră.

STRATEGII CARE S-AU DOVEDIT EFICIENTE ÎN MEDIUL ȘCOLAR

1. Crearea unui mediu securizant și constructiv, care să încurajeze discuțiile pe teme delicate. Astfel de dezbateri trebuie să respecte o serie de reguli :
 - toți participanții sunt tratați cu respect
 - doar opiniile pot fi atacate, nu persoanele
 - deciziile trebuie argumentate
 - toți participanții trebuie să aibă ocazia să își exprime punctul de vedere
 - întrebările sunt încurajate
2. Stabilirea unui cod de conduită, care să conțină prevederi referitoare la discriminare și intoleranță în mediul școlar.
3. Încurajarea participării elevilor prin intermediul consiliului elevilor.
4. Întărirea parteneriatului școală-familie, prin solicitarea sprijinului părinților în organizarea de activități curriculare și extracurriculare legale de combaterea discriminării.
5. Acordarea de sprijin elevilor aparținând grupurilor vulnerabile, conform nevoilor acestora.
6. Organizarea de activități care să stimuleze reflecția și gândirea critică a elevilor, precum: dezbateri, studii de caz, descrierea experiențelor de viață, implicarea activă în campanii de combatere a discriminării, analiza stereotipurilor prezentate de mass-media, exprimarea prin mijloace artistice (teatru, artă, dansuri specifice etniei romilor) .

Educația împotriva discriminării trebuie să înceapă din perioada preșcolară. Chiar înainte de a putea vorbi, copiii încep să observe diferențele legate de culoarea pielii, forma ochilor, etc. Ei absorb informații despre discriminare și stereotipuri de la televizor, de la cei de o vârstă cu ei și, mai ales, din ceea ce spun și fac adulții (părinții, educatorii).

Copiii în general au model pe părinți, de aceea, mesajele pe care adulții le transmit despre oamenii care sunt de etnie diferită, care au o dizabilitate, sau care vorbesc o limbă diferită, sunt foarte importante.

În grădiniță și la toate nivelurile de învățământ, elevii romi ar trebui repartizați în mod egal în toate clasele. Un rol deosebit îl are mediatorul școlar. Mediatorul reprezintă vocea școlii în comunitate și a comunității în școală, este persoana care facilitează dialogul și cooperarea între cele două părți.

Mediatorul școlar contribuie la dezvoltarea și menținerea încrederii și a respectului reciproc dintre școală și familie, dintre școală și comunitate. Permanent mediatorul monitorizează copiii de vârstă preșcolară, proveniți din grupuri dezavantajate, care nu frecventează grădinița, și oferă consiliere și sprijin familiilor acestora în procedurile de înscriere a copiilor la grădiniță și, respectiv la școală, colectează date statistice referitoare la participarea și menținerea copiilor dezavantajați în învățământul obligatoriu.

Întocmit,
Referent, Urse Doinița

